

Дзітмары і Мастацтва

Год выдання 34-ы
№ 99 (2152)
9 снежня
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАВЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

Рыгор БАРАДУЛІН

ДЗЯКУЙ ТАБЕ, САКОЛЬНІКУ

Успрыхнула роднае слова падліткам з цёплых далоняў матчынай песні — з самага ўтульнага ў свеце гнязда. Падлітка прывітала і насьмяла ступіў за пазухай хлопчык Максіма. Вучыў яго вышні на бяцца, крылы свае давяраць хмарам, вятрам сустрэчным, да яснага сонца сягзе з арламі, а не раўняцца на вераб'ёў. Падлітка смалёў і лётаў у вырай, у край сінявока, што заўсё белая Руссю. Вяртаўся ў горад над Волгай — і пахлі ўздужалы крылы самельным аерам Надзвіння, трывожнай зарой Надзямоння, і косамі свіцзянкам, як здзіўлены быў блакіт, калі з пляча Сакольніка — юнка Максіма — вольны птах узляцеў, з якім было цяжка сагнацца ўладарам замайра. Дык дзякуй табе, Сакольніку роднага нашага слова, Беларускага вечнага слова, за тое, што ты заручыў яго з небам, — дзякуй Табе, Максім Багдановіч.



ДЗЕЛЯ СЛАВЫ І ШЧАСЦЯ БАЦЬКАЎШЧЫНЫ

У кожнага народа ёсць песняры, якія творчасцю сваёй, самаахварным служэннем Радзіме заважалі святое права застацца ў гісторыі, стаць гонарам роднай зямлі, іх творы перадаюць ад пакалення да пакалення, не старэючы і дзесяці, сотні год хваляюць людскія сэрцы сваёй глыбінёй і непаўторнасцю.

Сярод зорак першай велічыні на небасхіле Беларускай літаратуры яна з'явіла імя Максіма Багдановіча, 75-годдзе з дня нараджэння якога мы сёння адзначаем. Выправажана часам, глыбока народная і надзвычай майстарская, яго паэзія стала неад'емнай часткай духоўнай гісторыі Беларусі. Многія яго вершы сталі народнымі песнямі, яны захапляюць чалавечнасцю і высокароднасцю, тонкай музычнасцю і здарованасцю.

Творчасць М. Багдановіча, яго жыццёвы шлях можна смела назваць подзвігам у імя славы і шчасця Бацькаўшчыны. Свой незвычайны талент, сваё кароткае і яркае жыццё з'явілі да канца аддаў пад служэнню роднаму народу, згортаваў яго ў імя барацьбы за сацыяльны і нацыянальны вызваленне.

Ён прыйшоў у літаратуру ў суровы час, калі Расія запілавіла апошнія ўспышкі першай рускай рэвалюцыі, калі галасы барацьбы за народныя інтарэсы імкнуліся заглушыць добра адрацэліраванымі рэакцыі. Выпаўзлі на свет містыка і базэлле, разбэшчанасць і бегства. Але бліскілі ў вачах рабочых і сялян грозныя маланкі гневу і бачыліся наперадзе новыя бітвы за волю і справядлівасць. М. Багдановіч у гэты завярсе часу беспамылкова вызначыў сваё месца. У першым жа друкаваным творы «Музыка» ён абвясціў свае прынцыпы: сіла мастака — у служэнні народу; прызначэнне яго — «будзіць людзей к свету, праўдзе, брацтву і свабодзе». У процівагу дэкадэнцкім ідэалістычным тэорыям мастацтва ён рашуча выступіў за рэалізм, абраўшы сваім галоўным героем чалавека з народа, працяўчы.

Патэ-грамадзянін, патэ-патрыёт, М. Багдановіч усім сваім сэрцам хварэў за лёс Беларускага народа, змардаванага царызмам, бяспраўнага і «выклятага богам». Ён з радасцю бачыў, як працянаецца ў ім самасявадомасць, як з глыбін народнай выратаюцца людзі, гатовыя да барацьбы за свабоду будучыню. У артыкуле «Глыбі і славенні пісаў: «Наша люба будучыню. У артыкуле «Глыбі і славенні пісаў: «Наша люба будучыню. У артыкуле «Глыбі і славенні пісаў: «Наша люба будучыню.

Пісьняр народнага абуджэння, М. Багдановіч меў права ад імя народа выносіць прысуд той страўнай несправядлівасці, якую бачыў у роднай зямлі. Колькі гневу і сарказму ўклаў ён у зэрот мужыка да «цалства нмушых»:

Дзякуй, пане, бо пазнаў ад вас і я —
Не на трох кітох трымаецца зямля.
Згода, згода, бо здаецца нежк мне,
Што стаць яна на нашай жа спіне.

Хоць і не бачылі яна шляхоў да перамогі ў барацьбе за народную справу, гэты тым не менш яна бачыў неабходнасць гэтай барацьбы. І ён удзельнічаў у ёй сваім чэсным і руплівым словам.

У час, калі забаранялася само Беларускае слова, ён, чыё дзідзінства і юнацтва прайшлі ў Ніжнім Ноўгарадзе і Яраслаўлі, пісаў свае вершы па-беларуску. У час, калі моцным лічылася аплываць беларускую мову як хакскую і несамаястойную, ён старыў на гэтай мове бліскучыя тэорыі, сафістычныя, трыялеты. У час, калі пра беларуса гаварылі «афіцыйныя трыбын як пра адстагла і некультурнага па самоўсвай прыродзе, ён пераплаваў на мову беларуса творы французскіх, украінскіх, польскіх, сербскіх, нямецкіх, французскіх, фінскіх і іншых пісьменнікаў. Ён для культуры сваёй Бацькаўшчыны зрабіў усё, што мог.

І ён, адданы сын Беларусі, быў інтэлектуалістам у сямім высокім і сучасным разуменні гэтага слова. Ён хваляваўся ўсімі праблемамі, якія хваліліся лепшых сінюў таго часу ва ўсіх народаў. Ён стаў адным з самых актыўных дзеячаў Беларускай літаратуры. На ёй шырока прадставлены творы паэта, мінгі, напісаныя аб ім. Тут жа спецыяльныя кніжкі «Максім Багдановіч у музыцы».

Супрацоўнікі бібліятэкі наладзілі сустрачкі з работчыкамі літоўскага ўніверсітэта, якія ўвечар запрасілі пісаў: «Наша люба будучыню» і «Музыка».

Слушачка гарадская бібліятэка арганізавала выстаўку, прысвечаную 75-годдзю з дня нараджэння класіка Беларускай літаратуры. На ёй шырока прадставлены творы паэта, мінгі, напісаныя аб ім. Тут жа спецыяльныя кніжкі «Максім Багдановіч у музыцы».

«Ад родных ніў, ад роднай хаты»... Кама не вядома гэтыя хваляючыя радкі з верша Максіма Багдановіча, які стаў песняй! Асабліва ж дарагія яны для нас, якіх выхоўвалі ў духу Беларускай літаратуры. Многія экспанаты гэтай выстаўкі — творы паэта, мінгі, напісаныя аб ім. Тут жа спецыяльныя кніжкі «Максім Багдановіч у музыцы».

ПРЫСВЕЧЕНА ЮБІЛЕЮ

СХОД СЕКЦЫІ КРЫТЫКІ

7 снежня ў Саюзе пісьменнікаў БССР адбыўся справядліва-выбарчы сход секцыі крытыкі. Доклад зрабіў старшыня секцыі Я. Казека. Успрымаў выступілі М. Ларчанка, Р. Бярозкін, А. Яскевіч, В. Барысенка, Я. Брыль.

На сходзе абрана новае бюро секцыі. У яго склад увайшлі Д. Бураб'ю, Р. Бярозкін, В. Каваленка, Я. Казека, Р. Шкраба, Н. Пашкевіч, У. Юр'евіч і А. Яскевіч.

Старшынёй секцыі крытыкі абрана Н. Пашкевіч, намеснікам старшыні — Р. Бярозкін, сакратаром — А. Яскевіч.

Следчыкаў славяншчыны. Ён пісаў свае творы на беларускай, рускай і украінскай мовах... З вышні сённяшняга дня нам асабліва ясна відзён яго жыццёвы подзвіг. Падточны хваробай, даўна ад роднага краю, М. Багдановіч на дзіва тонка і ясна адчуваў настроі свайго народа, разумеў яго душу. У творчасці народа — беларускай фальклору — шукаў ён і знаходзіў! Крышчэ натхнення. І, беручы ад народа, ён аддаваў яго шчодра і шчыра сваю багату, высокакультурную творчасць. Тонкі лірык, ён быў надзвычай актыўным і страсным патам-грамадзянінам, публіцыстам. Высокаадукаваны чалавек, ён саваі артыкуламі і даследаваннямі паклаў пачатак навуковай гісторыі Беларускай літаратуры... І гэта ўсё за дваццаць пяць кароткіх год жыцця!

Які прыклад для сённяшняй літаратурнай моладзі! Прыклад служэння народу. Прыклад вучобы ў народа. Прыклад высакародства. Прыклад патрабавальнасці да сябе. Прыклад высокай пэтычнасці і філасафічнасці творчасці. Прыклад самаахварэння ў імя вялікіх ідэалаў... У перададзены Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі Максім Багдановіч пісаў:

Беларусь, твой народ дацакаецца
Зналіцтвага, яснага дня.

І запэўніць, яны дзень прыйшоў да Беларускага народа, Разбуджаны Кастрычнікам, наш народ узняўся на вяршыні чалавечага шчасця, на вяршыні сусветнай культуры. Беларуска літаратура, на пачатку дарогі якой стаў Максім Багдановіч, стапа літаратура багатая і слаўная. Яна дацягнула такога высокага майстарства, за якое так папалына і самаахварэна змагаўся паэт. Ён здабыў шырока вядомы ўсюма свету. На мовах далёкіх ад Беларусі народы гучаць сёння творы Яні Купалы і Якуба Коласа, залатымі літарамі ў скарбніцы шматлікай савецкай літаратуры і ў імяны Кузьмы Чорнага і Змітрака Бядулі, на узбярэння будаўніцкага камунізма — слова Максіма Танка і Кандрата Крапіва, Міхася Лынькова і Петруся Броўкі, Аркадзя Куляшова і Пямена Панчанкі, Яні Брыля і Івана Мележа, Івана Шамякіна і Васіля Быкава.

Сёння не скажам, што наша літаратура бедная на выяўленчыя сродкі і самбытыны таленты. Зерні, кінутыя на глебу нашай культуры Багушэвічам і Дуніным-Марцінкевічам, Коласам і Купалам, Багдановічам і Цёткай, ад слэўных і яркіх усходзі. Кожны год папаяўе нашу літаратуру новымі творами, новымі талентамі. Беларуска зямля, якую любіў Максім Багдановіч, якой аддаў ён да кроплі ўсё сваё кароткае жыццё, на роднай беларускай мове нясё свету свой песенны дар.

Народ не забывае сваё сінюў, якія аддаў дзеля яго шчасця сваё сілы, свае таленты. Той, хто прысядзі барацьбе за народныя інтарэсы жыццё, застаецца навека ў памяці нашчадкіў, у гісторыі роднай зямлі.

Як гонар свой, як славу сваю, нясё беларускі народ свету разам са словам Яні Купалы і Якуба Коласа, разам з творамі іншых сваіх песняроў незабыўнае, непаўторнае слова Максіма Багдановіча.

РАЗМОТВАЮЧЫ ПІТАЧКУ СУВЕНІРНАЙ ПРАБЛЕМЫ...

Яно, гэтае ПЫТАННЕ пра недастаткова высокую мастацкую ўзровень нашых сувеніраў, аказалася наможа больш складаным, чым можна было ўявіць сабе, і ў той жа час вельмі простым у сваім асноўным палажэнні. Літвіч спачатку сказаў аб яго праблеме. Усё вырашаецца нават апрамітыўна: пра прыстаўці да справы дастаткова колькасць добрых мастакоў і народных майстроў, і яна пойдзе на лад. Праўда, можна, не адраду. Спатрыць некаторы час, неабходны для аналізу і выяўлення справы. Спачатку з'явіцца, можна, не зусім удалы рэчы. Але будучы, абавязкова будучы і удалы, а потым будзе многа удалых — такіх, якія нам і патрэбны. Адметных, арыгінальных, з нацыянальнымі каларытамі.

Складанасць жа праблемы адкрываецца ва ўсёй паўнаце тады, калі паспрабуеш на практыцы разабрацца, чаму яшчэ мы не дайшлі да таго ідэальнага, а ўвогуле нармальнага яе вырашэння, пра якое толькі гаварылася.

Для ПАЧАТКУ напрошваецца такая думка. Ці трэба нам сёння ўвогуле выдзяляць сувеніры ў асобную галіну творчасці — працяваць, так сказаць, выключна наяваць, для турыстаў, для прызіджыў? Відзец, трэба даць пра агульнае развіццё дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, пра ўвесь комплекс рэчэй, якія паставяна аб часова экспануюцца ў жыццё і грамадскім інтэр'ерах і разам з «буйнымі» інтэр'ернымі формамі старажытасці спецыфічнае гучанне. У свой час мы з'яўдзілі спецыфічную праблему мастацкіх вырабаў таўжа зразумелі праблему мастацкіх вырабаў у інтэр'еры і асноўную ўвагу ўдзялілі толькі сувеніру. Але сёння стала відавочна, што ізалявана

сувенірную праблему вырашыць цяжка. На практыцы ў нас ёсць толькі асобныя таленавіта выкананыя сувеніры, якія тонюць у масе паэрычнасці і шырскі і якія часам і да магазіну і кватэр не даходзяць і няжк незразумелым чынам знікаюць, здымаюцца з вытворчасці. А калі гэтыя прадметы і трапляюць у некаторы кватэры, дык выкладваюць там белаў вароняй, не падтрымліваючы іх рачамі (гаспадары нават саромеюцца выстаўляць іх для агляду).

І, магчыма, у сувязі з тым, што мы не надта клапаціліся аб павышэнні агульнай культуры творчасці ў дэкаратыўна-прыкладным мастацтве, сёння пачала буксваць і наша сувенірная вытворчасць, і па многіх раздзелах яна стала нават горшай, чым была пяць-восем гадоў назад.

Возьмем, для прыкладу, майстары нашага Мастацкага фонду. Яны пачалі сваё жыццё гадоў некалькіх назад. У мінскім салон-магазіне з'явілася тады арыгінальная кераміка. Пасля і яе і Маскву, Ленінград. Вялася вялікая эксперыментальная работа. Праўда, асабліва выдатных рэчэй майстары не стварылі — у гэтым, відаць, была вінаваціна, якая не садзівалася прыходзі ў дэкаратыўна-прыкладнае мастацтва лепшых мастакоў. Ісць ж тое-сё ў нас было небагата. Было многа разнастайных узоруў, якія трыражываліся. Але што адбылося потым? Потым вырашлі паставіць справу шырока. Мастацкі фонд дабіўся, каб яму перадалі Барысавіч керамічны завод. Мастатэрыя Мастацкага фонду ператварылася ў эксперыментальную базу. І вось інавацыя тады, калі, здавалася, павінны былі лэйці патаком цікавыя керамічныя



У кулуарах устаноўчага з'езда Таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры. На здымку — старшыня Магілёўскага аддзялення таварыства К. Пітроў, мастак М. Бельскі, дацэнт Беларускага політэхнічнага інстытута У. Чантурья, старшыня Пінскага аддзялення таварыства В. Міралюбаў. Фота М. Рубіншэйна.

ВЕДАЦЬ, ШАНАВАЦЬ, БЕРАГЧЫ

Устаноўчы з'езд таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры

З дакладам аб мэтах і задках таварыства выступіў старшыня аргбюро таварыства, акадэмік Акадэміі навук БССР І. Гербуноў. Доклад аб правенні статута таварыства зрабіў намеснік міністра культуры БССР Р. Манулін.

Успрымаў на дакладах выступілі дырэктар Гродзенскага дзяржаўнага гісторыка-археалагічнага музея Н. Собаль, доктар гісторычных навук Л. Абецдарскі, старшыня Мінскага абласнога аддзялення таварыства Г. Гужавін, дацэнт Беларускага політэхнічнага інстытута У. Чантурья, мастак М. Бельскі, старшыня Брэсцкага аддзялення таварыства М. Шаўчук, загадчык сектара археалогіі Інстытута гісторыі Акадэміі навук БССР У. Буцько, дацэнт Магілёўскага педінстытута К. Пітроў, выкладчык 3-й сярэдняй школы Г. Дзяржынска І. Лысак, дацэнт Гомельскага педінстытута Г. Еўдакіменка, дырэктар музея К. Заласлона Герой Савецкага Саюза М. Сіянін, намеснік старшыні Літоўскага таварыства А. Стравінскас, дырэктар музея Вялікай Айчыннай вайны С. Шчўцкі,

старшыня праўлення Саюза мастакоў БССР У. Стальмашонак, загадчык аддзела культуры ЦК КПБ С. Марцэлеў.

З'езд прыняў статут таварыства, абраў цэнтральны савет і цэнтральную рэвізійную камісію Беларускага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры.

Удзельнікі з'езда прынялі зварот да ўсёй грамадскай рэспублікі, у якім заклікалі заахоўваць помнікі гісторыі і культуры.

Адбылося пасяджэнне цэнтральнага савета, які абраў прэзідыум. Старшыня прэзідыума — намеснік старшыні Савета Міністраў БССР І. Клімаў, намеснік старшыні — намеснік міністра культуры БССР Р. Манулін.

Справядліва аб рабоце устаноўчага з'езда будзе змешчана ў наступным нумары газеты.

КРАСУЙСЯ ў ВЯКАХ, АРДЗНАНОСНЫ МІНСКІ!

МІТЫНГ У САЮЗЕ ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

На сцягу нашай сталіцы — ордэн Леніна. За мужнасць і героізм у дні суровых праправаванняў. За мірную працу...

Шэсць тысяч зруйнаваных дамоў. Попел і цагла на месцы музеяў, бібліятэк, тэатраў, клубуў, школ. «Мы аднавім цябе, Беларуска сталіца! Ты станеш ліччэ прыгажэйшым, наш родны Мінск!»

Гэтыя словы, як клятву, чыталі на сцене дамоў у першыя дні дні лета 1941 года, удзельнікам якой ён быў.

— Ужо тады, — гаворыць М. Аляксееў, — набліжаліся нашы перамогі, адбываючыся атакі ворага. Абаронцы Мінска зрабілі для гэтай перамогі ўсё, што маглі. І сталіца заслужана атрымлівае вышэйшую ўрадавую ўзнагароду за свае ратныя і працоўныя подзвігі.

На трыбуне — першы сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў БССР Максім Танк. Ён прыгадавае карціны выязленага Мінска, аптызізм І герарычных працоўных будні жыхароў сталіцы, якія дружна ўсталі на аднаўленне любімага горада, чытае свой верш «Мы ў свой горад прыйшлі», напісаны ў 1944 годзе, на гарачых слядах падзей.

Старэйшы журналіст рэспублікі, удзельнік партызанскай барацьбы Аляксей Матусевіч дзеліцца ўспамінамі пра славутыя справы партызанскага падполля ў акупіраваным Мінску.

— Подзвіг горада-падпольшчыка, горада-партызана, горада-працуўніка, — гаворыць ён, — дастойна адзначаны. Узнагарода Мінска —

радаасць для ўсяго Беларускага народа, які мусіў змагаўся, мусіў залечваць раны, нанесеныя вайной, і ўпаўнёна будзе разам з усімі савецкімі народамі светлага будучае — камунізм.

— Ордэн Леніна на сцягу Мінска — гэта не толькі прызнанне заслуг нашай сталіцы ў гады вайны і мірнага будаўніцтва, — гаворыць Іван Шамякін. — Гэта і наказ панамажэ поспехі ў штодзённай працы, рабіць нашу сталіцу яшчэ больш прыгожай. Убаку ад гэтага не павінны стаяць і мы, пісьменнікі, чые творы чакае народ.

Слова атрымлівае Пямен Панчанка.

— Высокая ўзнагарода Мінска, — гаворыць ён, — нас, пісьменнікаў, радуе і натхняе.

Разам з тым, значае ён, мы лічым у даўгу перад мінчанамі. Есць цалая літаратура пра мінскіх сталіцаў Еўропы, пра Маскву, Ленінград. Пра нашу ж беларускую сталіцу напісана яшчэ малавата...

Міхась Калачынскі прычытаў свой новы верш «На мінскіх вуліцах», прысвечаны ардэнаноснаму Мінску.

Удзельнікі мітынгу выказалі падзяку партыі і ўраду за высокую ўзнагароду, якой удастоена Беларуска сталіца.

Урачыстыя мітынгі, прысвечаныя ўзнагароджанню Мінска ордэнам Леніна, адбыліся таксама ў Саюзе мастакоў, у Беларускам тэатральным аб'яднанні і ў рэдакцыі іншых творчых арганізацый Беларускай сталіцы.

ІМЯ У. КРЫЛОВІЧА

Дзяржынскаму раённаму Дому культуры прысвоена імя Уладзіміра Крыловіча. Тут адбыўся творчы вечар, прысвечаны выдатнаму беларускаму артысту. На вечар прыехалі родныя У. Крыловіча, каласнікі з вёскі Крыловічы, дзе нарадзіўся артыст. Жыццё, творчай і грамадскай дзейнасці пршага заслужанага артыста рэспублікі прысвядзіў свой даклад А. Ескаў. З успамінамі выступілі народная артыстка СССР Л. Александровская, брат артыста Александр Крыловіч, сястра Зінаіда Носка. Аб сцінчым майстарстве акцёра гаварыў У. Яфімаў. Дырэктар тэатра імя Я. Купалы П. Літвіновіч абвясціў аб рашэнні тэатра ўзяць шэфства над самадзейнасцю Дзяржынскага раённага Дома культуры.

Беларускае тэатральнае аб'яднанне падарвала Дому культуры партэт У. Крыловіча і экспанаты выстаўкі, прысвечаны выдатнаму артысту.

Удзельнікі вечара прагледзелі фільм «Двойчы народжаны» з удзелам У. Крыловіча.

НА СТАЛІЧНАЙ СЦЭНЕ

На сцэне анугарода Дома афіцэраў творчы калектыў Аршанскага народнага тэатра паказаў працоўным нашай сталіцы і воінам Мінскага гарызона адну з лепшых слях рэпэртаж — спектакль па п'есе лаўрата Ленінскай праміі Міхалая Пагодзіна «Крамлёўскія кураты».

Рэжысёр Уладзіміра Ільіна Леніна выконваў інжынер, старэйшы член самадзейнага калектыўу Б. Арлоў.

ПРА ЛЕГЕНДАРНАГА ЗЕМЛЯКА

У смеры Петрыкава, супраць раённага Дома культуры, узвышаецца помнік легендарнаму партызану дзеду Талашу.

Памяць героя-земляка свята заахоўвае моладзь горада. Самадзейныя артысты раённага Дома культуры сумесна з мастацкім кіраўніком Э. Ярышавым рыхтуюць спектакль па п'есе Я. Коласа «У пушчах Палесся».

ВЫСТАЖКА ДЖАЙДА ДЖАМАЛЯ

У Гомелі ў Палацы культуры чыгуначнікаў імя У. І. Леніна экспанавалася выстаўка дэкаратыўна-прыкладнага мастака Джайда Джамалія. Яна выклікала вялікую цікавасць галмачан. Выстаўку наведала больш за сорак тысяч чалавек.

РУЧЬ МНОГІЯ КРАЇНЫ СВЕТА

ручь многія краіны свету. У апошні час пайшлі на сусветны рынак і сунены ў руніцы вышэйшай, створаныя майстары і сістэмаў мастацтваў арыгінальнасці. Ільняныя з лубяным суненкам са сціпай вышэйшай амаль у тон матэрыялаў з задавальненнем купляюць французжкі, Пінскія рунікі-перабарнікі, спуджкі тканяны паясы, ізянчэны спадніцы ідуць у Канаду.

Надзірама мы папрацавалі і ў дрэва. Праўда, у нас не ўсё выходзіць добра. Вырабы часам пакрываюць непразрыстымі фарбамі, густым жоўтым лакам, дрэва ўжываюць анемічанае па тактэсту. Многія з гэтых рэчэй не арыгінальныя. Мы, напрыклад, робім матрошак — спецыфічна рускія цацкі. Але ў той жа час у нас ёсць пэўныя дасягненні ў рэбце, інтэр'еры, інкрустацыі. Папулярныя нашы куфэрачкі, пудранцы, гузікі і іншыя вырабы з чоткімі (карэльскай бязроў). Прыемна на выгляд жлобніцы куфэрачкі, інкруставаныя саломкай. (Праўда, ім не хапвае магчыма, пэўнай утылітарнасці). Прывабны І дэспінацы сужэтыя фігуркі старэйшых мастак У. Васальга, з'явіліся цікавыя, вырашаныя ў сучасным стылі фігуркі звароў. І дэкаратыўны посуд і народныя майстры Д. Савіцкага, А. Таруш і іншыя.

І спецыяльна зрабіў такі доўгі пералік таго, што ў нас ёсць добрага, каб, пера-пачае, больш аб'ектыўна намаляваць становішча ў дэкаратыўна-прыкладным мастацтве. Адначасова і для таго, каб паказаць, што ёсць усё падставы вясці размову па вялікаму рачуну: поспехі, дасягненні на асобных участках, настрайваючы на аптымізм і высокую патрабавальнасць. Мы сёння ўпаўнёна выходзім на міжнародную арэну, і час нам паўсюдна павінацца нашы маставыя крытэрыі ацанка, паводле якіх мы робім скідкі то на сваю пераферыйнасць, то на некія нязвышаныя вытворчыя і творчыя праблемы.

І ВОСЬ ЕН, гэты вялікі рачунак, і выклікае на першы план не дробнае патрабаванне — «кдае турысты добры сувеніры», а шырокую, грунтоўную праблему, вырашышчы якую мы здолеем зрабіць і сувеніры.

Яна — тым, каб узяць агульны ўзровень наша дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва.

[Заканчэнне на 2-й стар.]

КОНКУРС НАРОДНОЙ ПЕСНИ

Беларускія народныя песні і дасціпныя сатырычныя куплеты гучалі нядаўна са сценаў Кіеўскага ўніверсітэцкага Дома культуры...



У Гомельскім Інстытуце інжынерна-тэхнічнага транспарту ў перыяд фестывалю самадзейнага мастацтва на факультэце стварэння харавых калектываў, ансамбляў, драматычных гурткі...

ГУРТКОМ КІРУЕ РАХУНКАВОД

Больш дзесяці год за гадае Барбароўскім сельскім клубам на Магілёўшчыне Міхась Палок у клубе створаны танцавальныя, драматычныя і струнныя гурткі...

ХАРЭАГРАФІЧНЫЯ КАМПАЗІЦЫ

Народны ансамбль мінскай трактаразаводцаў «Лявоніха» пад кіраваннем заслужанага дзеяча культуры БССР М. Чысцова...

РАМАНТЫКА ПОДЗВІГУ ВАБІЦЬ

Тэатральныя калектывы гродзенскага Палаца культуры тэкстыльшчыка да 50-годдзя Савецкай улады паставілі спектакль «Вараншчыца» на п'есе А. Салыньскага...

3 нашай ПОШТЫ

КВАТАРАНТ ВА УЛАСНЫМ ДОМЕ
Два гады назд у Бешанковічах адкрылася музычная школа...

ЧАСОПІС «СМЯЖЫ»

«ПОЛЫМЯ»
Часопіс адзначае падборнік вершаў Сяргея Панізіна. У нумары змяшчаны новыя вершы Мар'яна Дуксы...

РАЗМОТВАЮЧЫ НІТАЧКУ СУВЕНІРНАЙ ПРАБЛЕМЫ...

Аспект гэтай праблемы некалькі. Пачну з мэты ўсёй справы. Што мне, жыхару адной з дзесяткаў тысяч кватэр, хацецца б мець у сваёй хаце?

РАМАНТЫКА ПОДЗВІГУ ВАБІЦЬ

Тэатральныя калектывы гродзенскага Палаца культуры тэкстыльшчыка да 50-годдзя Савецкай улады паставілі спектакль «Вараншчыца» на п'есе А. Салыньскага...

КВАТАРАНТ ВА УЛАСНЫМ ДОМЕ

Два гады назд у Бешанковічах адкрылася музычная школа. Мы, бацькі, вельмі ўрадаваліся. Але радзец наша аказалася заучыцца. Школе не было дзе размясціцца...

«БЕЛАРУСЬ»

Гэты нумар прысвячаны Гомельшчыне. Нумар адзначае саюзтатартыкул перахода савецкага Гомельскага аб'екта КПБ В. Язычкова «Палеская ява»...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«НЕМАН»

Аб некаторых выніках знамяцінай рэформы на прадырментах рэспублікі расказае намёнік дырэктара Інстытута навушчын АН БССР А. М. Пашкевіч.

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс друкуе пазму Дануты Бічэль-Загнетавай «Жытца». З новымі вершамі выступаюць Зінові Вагер і Аляксей Зарычкі...



Фота М. РУБІНШТЭЙНА.

